கிறந்திட வறிஞும் அல்லான்
கிடக்கன் ஒன்றுறினும் தம்மான்
மிறந்திடும் மானம் தின்னை
மாவெனே வெனியர் ஆனோர்
கிறந்திடும் கிறன்கி நினைத்
லல்வருந்தி வருமம் யானும்
திறந்திலேன் பிழந்தி கொள்ளக்
கூரன் என்னையுமேயர் பெறுனேன்.

★

மைந்தனோ என் தன்
மதலைனோ வயல்லையேன்
மிக்கதையோ கிந்த
தேவப்பாத தென்னகேதோ
தந்தையோ தந்தைக்கேத்
தந்தையமான் கொன்றனனோ
எந்தையோ நின்னை
கிற்கோ வளர்த்தனனோ.

★

உற்றதுணை நீ என்
உயிர்நீ உணர்க்கியும் நீ
சுற்றமும் நீ [illegible] தோதையும் நீ
என் கிளையு தோன்றலும் நீ
கிற்றவயும் நீ யென்று
நினை நினைத்தேன் நீ அதனைத்
தன்னும்னினை யானால்
தன்னித்திலைக் கற்றுயோ.

★

கானமாய்க் கானம் தின்றிக்
கடுமமாய்க் கடுமம் தின்றிக்
கொலமாய்க் கோலம் தின்றிக்
குணங்கொலாய் குணங்கள் தின்றிக்
கூரமாய் கூரம் தின்றி
அநாதியாய். நிற்கட் கேல்லாம்
மலமாய் மேற்கு வள்ளல்
மேவிய கைய சொண்டுன்.

★

கிண்ணுமேனர் ஊழி காலம்
ஏருக்கிலும் நைப்ப தல்லால்
மின்னும் கிங் கமர்வ துண்டோ
மாந்தவர் இறக்கை தோன்றும்
மின்னெனும் வாழ்க்கை வேண்டி
மண்ணவர்க் கீந்த கீந்த
மன்னுயிர் சமக்கிலேன் யான்
மாயமாய் துணையும் வென்றேன்.

★

வான்னை கிளர் தன்னைப்
புதல்வர்களை மங்கையரை
மின்னை யுன மாமனை
மெய்ஞ்சம் பெறுமாகம்
மென்னையுடைய
கிளையோனே கிய்மறம்மல்
உன்னை கிளிப்பெறுவ
துண்டோ உறையாயோ.

★

வாத்தினில் வெனியர் மாய
வண்ணமில் வெனியர் மெய்ம்மன்
உரத்தினில் வெனியர் வெம்போர்
ஊக்கத்தில் வெனியர் எண்ணில்
கிறத்தினில் வெனியர் கிற்றுச்
சூய்கையில் வெனியர் தூவும்
கரத்தினில் வெனியர் யாரும்
கானனில் வெனியர் அம்மா.

★

எண்ணுணனைக் கேட்டிய கேட்டு எங்கேனும்
பட்டதோ
மங்கை அறியேன் அடித்து மத்துறுமோய்—
எங்கேனும்
பட்டதோ எங்கள் பசுபதியேன் பட்ட அடி
பட்டதே எவ்வுயிர்க்கும் பரம்.

[எண்ணுணன்- எட்டுக் கண்ணையுடைய பரமன், அரி- கண்ணன்]

★

கொடுத்தான் அவன், நெறியாம் கிரிய்மேம்,
ஒருவுக்கா ஒலை கடல் தேர்ப்பன்— ஒடுக்தேர்
கடந்த வழியை எம் கண்ணாக் காண
நடந்து கிதையாதி நீ.

கொடுத்தான் அவன்- வளர்ந்த காளி
யுடைய நன்றே; நெறியாம் கிரிய்மேம்—
காரியம் ஒன்றாயாகிக் கின்றேன்;
ஒருவுக்கா ஒலை கடல் தேர்ப்பன்— அடங்கி
ஒருக்கத்தையுடைய கடல் துறைக்கு தேர்ந்து;
ஒடுக்தேர்— ஒடுக்தேர்; நடந்து கிதையாதிநீ
நீ நடந்து அறி கிதைக்காரே.

கிளையும் கிகளா யாக்கையும் கிள்ளா
உளவிய வான்யெஞ் ஒள்வமும் கிள்ளா
புத்தேளுலகம் புகுவதே தாரார்
மிக்க அறமே விரைத்துணையாவது.

— மணிமேகலை.

★